

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.428/2025/10.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Rajnai Csaba ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperesi cég neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kodela Viktor ügyvéd (címe)

A per tárgya:

Taggyűlési határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 14.P.20.103/2025/13/I.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 14.P.20.103/2025/14.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 671 660 (hatszázhetvenegyezer-hatszázhatvan) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A tényállás

[1] A felperes az alperesi gazdasági társaság kisebbségi üzletrésszel rendelkező tagja.

[2] Az alperes ügyvezetője 2025. május 8-án jogi képviselője útján e-mailben összehívta a társaság taggyűlését ülés tartása nélküli határozathozatalra, egyik napirendi pontként megjelölve a társaság 2024. évi éves beszámolójának elfogadását. A meghívóhoz – többek között – az alperes mellékelte a társaság 2024. január 1. – december 31. közötti időszakra vonatkozó általános üzleti évet záró éves beszámoló tervezetét, valamint az ahhoz tartozó kiegészítő mellékletet. A felperes 2025. május 9-én jogi képviselője útján e-mailben azzal kereste meg az alperest, a társaság 2024. évi beszámolójáról való döntéshez küldje meg az üzleti jelentést.

[3] Az alperes 2025. május 20-án megküldte e-mailben a tagok részére – egyebek mellett – a taggyűlésnek a társaság 2024. évi beszámolóját elfogadó 1/2025. (2025.05.16.) számú határozatát. A felperesnek az alperestől ugyanezen a napon érkezett tájékoztatása szerint az üzleti jelentés rendelkezésre áll, mely írásban, előre egyeztetett időpontban a társaság székhelyén megtekinthető. Utalt arra, az üzleti jelentés tagok általi, határozathozatal útján történő elfogadását sem jogszabály, sem a társasági szerződés nem teszi kötelezővé a társaság számára, arról a taggyűlés nem fog külön határozatot hozni.

[4] A felperes iratbetekintési jogával nem élt, az alperes ellen törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az üzleti jelentés írásbeli másolatának kiadása érdekében.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében az alperes 2025. május 16-i, ülés tartása nélküli írásbeli szavazással meghozott 1/2025. (2025.05.16.) számú, a társaság 2024. évi beszámolóját elfogadó határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[6] Keresetének jogalapját a Ptk. 3:17. § (1)-(4) bekezdéseire, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 9. § (1) bekezdésére, 19. § (1) bekezdésére, 95. § (1)-(4) bekezdéseire alapította.

[7] Előadta, a társaság köteles üzleti jelentést készíteni az éves beszámolóval egyidejűleg. Véleménye szerint a társaság éves beszámolójáról kiegészítő melléklet és üzleti jelentés hiányában nem lehet megalapozott döntést hozni. Kifogásolta, hogy az alperes a 2024. évi éves beszámoló elfogadásáról döntő taggyűlés összehívására szóló meghívó mellékleteként az üzleti jelentést nem küldte meg, ezért az azt elfogadó határozat jogszabályba ütközik. Keresete alátámasztására bírói gyakorlatra hivatkozott.

[8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érvelése szerint elegendő az éves beszámoló elfogadásához a tagok részére megküldött, általános üzleti évet záró éves beszámoló tervezete, valamint ahhoz tartozó kiegészítő melléklet. Hangsúlyozta, a jelen per tárgyát nem az éves beszámoló jogszerűsége, hanem az azt jóváhagyó taggyűlési határozat felülvizsgálata képezi. Ennél fogva az üzleti jelentés e-mail útján történő megküldésének elmaradása nem eredményezi a határozat hatályon kívül helyezését, mivel nincs olyan jogszabályi kötelezettség, mely előírná annak megküldését a tagok részére. Kiemelte, a társaság székhelyén titoktartási nyilatkozat megtételéhez kötötten tájékoztatta a felperest az üzleti jelentés megtekintésének lehetőségéről. E vonatkozásban az Sztv. 154. § (12) bekezdésére hivatkozott.

[9] Álláspontja alátámasztására több bírósági döntést is idézett. ...

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 744.870 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[11] Határozatának indokolásában a Ptk. 3:37. § (1) bekezdésére, 3:17. §-ában foglaltakra, valamint az Sztv. 9. § (1)-(2) bekezdéseire, 19. § (1) bekezdésére, valamint 154. § (12) bekezdésére utalva kifejtette, a meghívóban a napirendet olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a szavazásra jogosultak a tárgyalni kívánt témakörökben álláspontjukat kialakíthassák. A mérce ebből a szempontból az, hogy a döntéshozatalban résztvevők olyan mértékig ismerjék meg a tárgyalásra kerülő napirendi pontokat, hogy azzal kapcsolatos álláspontjukat előzetesen kialakíthassák és ne az ülésen kelljen rögtönözniük, kockáztatva ezzel a hibás döntést. A bírói gyakorlat akkor nem fogadja el jogszerűnek az ülés összehívását, ha a napirend olyan általános, felszínes módon kerül meghatározásra, hogy abból átlagos figyelem, értelmezés mellett nem állapítható meg annak mibenléte.

[12] Rámutatott, az éves beszámoló mérlegből, eredménykimutatásból és kiegészítő mellékletből áll. Az éves beszámolóval egyidejűleg üzleti jelentést is kell készíteni. Az üzleti jelentés nem képezi részét az éves beszámolónak, ezért annak jóváhagyásához sem kötelező az üzleti jelentés megismerése, csupán az éves beszámolóval történő egyidejű elkészítése jogszabályi követelmény. A törvény nem ír elő megküldési kötelezettséget az alperes részére, hanem a megismerés és másolatkészítés biztosítását teszi kötelezővé a társaság székhelyén. Minderről a tagok tájékoztatás nélkül is ismeretekkel kell, hogy rendelkezzenek tagi mivoltukból eredően. Az alperes ennek lehetőségét a felperes részére – bár a döntéshozatalt követően – 2025. május 20-án küldött elektronikus levelében felajánlotta, azzal azonban nem élt.

[13] Arra a következtetésre jutott, a meghívó kellő részletességgel tartalmazta a tagok szavazásához szükséges adatokat, megjelölte, hogy a 2024. évi beszámoló elfogadása lesz napirenden, a döntés megalapozottságához megküldte a 2024. évi beszámoló tervezetét, valamint annak kiegészítő mellékletét. Ezek tartalmaztak minden olyan adatot, amelyek szükségesek voltak a tagok álláspontjának kialakításához.

[14] Kifejtette, a határozat jogszerűségének kérdése a per tárgya, a döntés meghozatalának nem képezi akadályát a felperes által az üzleti jelentés másolatának kiadása iránt indított törvényességi felügyeleti eljárás. Utalt arra, a bíróság csak a jogszabállyal ellentétes, vagy a létesítő okiratba ütköző határozatot vizsgálhatja felül, nem szólhat bele a társaság döntéseibe, így nem vizsgálhatja azok célszerűségét, gazdaságosságát, nem mérlegelheti a döntéshozatalban összeütköző érdekeket, csak azt ellenőrizheti, hogy a határozat jogsértő-e. Megállapította, a per tárgyát képező taggyűlési határozat nem sértett jogszabályt és nem ütközött a létesítő okiratba sem.

[15] A perköltség összegét a Pp. 82. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése, valamint a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, az alperes jogi képviselője által benyújtott költségjegyzék szerint állapította meg.

A felperes fellebbezése és az alperes fellebbezési ellenkérelme

[16] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása és az alperes 2025. május 16-i, ülés tartása nélküli írásbeli szavazással meghozott 1/2025. (2025.05.16.) számú, a társaság 2024. évi számviteli beszámolóját elfogadó határozat hatályon kívül helyezése érdekében.

[17] Másodlagosan az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérte akként, hogy mindkét fél a saját jogi képviselétével felmerült költségét maga viselje.

[18] Harmadlagos kérelme az alperes javára megállapított perköltség összegének mérséklésére és az áfa összegének mellőzésére irányult.

[19] Előadta, az üzleti jelentés ismerete elengedhetetlen a beszámoló számadatai értelmezéséhez, ebből következően a megalapozott döntés meghozatalához. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság álláspontjával gyakorlatilag kiüresíti az Sztv. 95. § (1)-(4) bekezdéseit. Kifejtette, az üzleti jelentés alapvetően szöveges elemzés, lényegében kiegészíti a beszámolót, az abban szereplő nyers számadatoknak tartalmat ad, elemzéseken keresztül magyarázza azok időbeni alakulását és ok-okozati összefüggéseit. Enélkül a beszámolóban szereplő adatok helytállóságáról, jelentéstartalmáról, indokairól megalapozott vélemény nem formálható. A korlátozott nyilvánosságot az üzleti jelentésben potenciálisan elfekvő, üzleti titoknak minősíthető tartalom indokolja. Míg a beszámoló és a kiegészítő melléklet fogalmilag és tartalmilag kötött, addig az üzleti jelentés keretrendszer kap, ezáltal a tulajdonosi kör számára a taggyűlések időbeni keretein túlmutató, részletesebb tájékoztatási lehetőséget biztosít.

[20] Hangsúlyozta, az üzleti jelentés megismerhetősége számára nem volt biztosított, annak lehetőségét az alperes kifejezetten akadályozta. Előadta, az alperesnek a dokumentumok megtekintését olyan időben kell biztosítania a társaság székhelyén, hogy az érintettek a taggyűlés időpontjáig, illetve a szavazásra nyitva álló határidőig ismerhessék meg azok tartalmát. Az alperesnek az üzleti jelentés megismerhetőségét megfelelő időben kellett volna biztosítania, azaz akár a meghívóban utalhatott volna az iratbetekintés lehetőségére. Ezzel szemben négy nappal a határozathozatalt követően válaszolt az erre vonatkozó megkeresésre, véleménye szerint ezzel elleplezve annak tényét, hogy az üzleti jelentés csak a határozathozatal napján készült el és még véletlenül se ismerhesse meg annak tartalmát.

[21] A perköltségre vonatkozó fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az alperes rosszhiszemű magatartásával, megsértett kommunikációjával adott okot a perre, így a költségek felmerülése saját felróható magatartásának következménye. Véleménye szerint az alperesi jogi képviselői díj eltúlzott, a jelen ügyben a keresetlevél mindössze öt oldalas, egyetlen ellenkérelmet terjesztett elő, melynek javarésze szó szerinti másolat más jogesetektől, továbbá egyetlen tárgyalásra került sor. Hozzátette, az alperes áfa-levonásra jogosult, így a megítélt perköltséget az áfa mértékével mindenképpen csökkenteni kell. Fellebbezéséhez csatolta a társaság 2024. évi üzleti jelentését.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[23] Hangsúlyozta, a jelen per tárgyát az 1/2025. számú taggyűlési határozat körében nem a 2024. évi beszámoló jogszerűsége, hanem azt a jóváhagyó taggyűlési határozat képezte. Ennek bírósági felülvizsgálata nem terjedhet ki az annak alapjául szolgáló számviteli dokumentáció felülvizsgálatára. Állította, a tagok rendelkezésére állt az éves beszámolóról való döntéshez szükséges valamennyi adat. Nem vitatta, hogy az üzleti jelentés elkészítése kötelező, azzal rendelkezik is, annak megtekintését a tagok számára az alperes székhelyén biztosítja. Véleménye szerint a felperes nem jelölt meg olyan jogszabályi, illetve létesítő okirati rendelkezést, mely előírná az éves beszámoló elfogadásához az üzleti jelentés tagok számára való megküldésének kötelezettségét. Álláspontja alátámasztására a bírósági gyakorlatra hivatkozott.

[24] Kifejtette, a felperes 2025. november 13-áig egyetlen alkalommal sem jelezte, hogy az üzleti jelentést meg kívánja tekinteni. A felperes tehát önhibájából eredően nem élt korábban az iratbetekintési jogával, melynek elmulasztása nem róható a társaság terhére. Alaptalannak tartotta azt a felperesi érvelést, hogy az üzleti jelentés a határozathozatal napján készült el. Erre sem új tényként, sem új bizonyítékként a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján nem hivatkozhat.

[25] A perköltséggel kapcsolatos fellebbezési érvelés kapcsán kifejtette, nem tanúsított rosszhiszemű magatartást, a felperes keresetét, mint megalapozatlant, érdemben utasította el az elsőfokú bíróság. A perköltség áfa összegével történő mérséklését azért vitatta, mert az, hogy az alperes áfa levonására jogosult, nem jelenti, hogy a tárgybeli ügyből nem keletkezik áfa-fizetési kötelezettsége. Véleménye szerint semmilyen olyan körülményt a felperes nem jelölt meg, mely felvetné az alperesi jogi képviselő munkadíjának mérséklését. E körben a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedens határozatára hivatkozott.

Az ítéltábla döntésének indokai

[26] A fellebbezés alaptalan.

[27] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[28] A Pp. 373. § (2) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna. A fél új bizonyítási indítványt, illetve bizonyítási eszközt tehát csak akkor terjeszthet elő, ha azt az új tényállításának bizonyítására teszi, vagy a korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az később jutott tudomására, vagy később keletkezett, és az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.

[29] A felperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, fellebbezéséhez csatolta az üzleti jelentést, azonban ennek nem volt érdemi jelentősége az alább kifejtettek miatt.

[30] A Ptk. 3:17. § (3) bekezdése előírja, a napirendet a meghívóban olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a szavazásra jogosultak a tárgyalni kívánt témakörökben álláspontjukat kialakíthassák. A szabályozás indoka, hogy a döntéshozó szerv megalapozottan dönthessen az elé kerülő kérdésekről. Ilyen döntés pedig csak akkor várható, ha a résztvevőknek módjuk van az ülésen eldöntendő kérdésekhez kapcsolódó információkat a

szükséges mértékben előzetesen beszerezni, azokat feldolgozni, ezzel a határozathozatalra felkészülni.

[31] Ehhez első lépésben hiánytalanul ismerniük kell a napirendre kerülő kérdéseket. A Ptk. normatív módon határozza meg, hogy a napirendi pontokat milyen részletességgel kell a döntésben résztvevőkkel ismertetni. A mérce ebből a szempontból az, hogy a döntéshozatalban résztvevők olyan mértékig ismerjék a megtárgyalásra kerülő egyes napirendi pontokat, hogy azokkal kapcsolatos álláspontjukat előzetesen kialakíthassák, és ne az ülésen kelljen rögtönözniük, kockáztatva ezzel a hibás döntést. A bírói gyakorlat akkor nem fogadja el jogszerűnek az ülés összehívását, ha a napirend olyan általános, felszínes módon kerül meghatározásra, hogy abból átlagos figyelem, értelmezés mellett nem állapítható meg annak mibenléte (hasonlóan Kúria Pfv.I.21.105/2021/6., Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.695/2009/7.). Másfelől lényeges, hogy a napirend csak a legfőbb szerv ülésének kereteit határozza meg, behatárolja azokat az ügyeket, amiket az ülésen megtárgyalhatnak és eldönthetnek a tagok, emiatt pedig az elvárás nem terjedhet odáig, hogy az egyes napirendi pontok minden részletkérdést tartalmazzanak. A jogalkotó célja tehát mindezek alapján nem az, hogy a tagok a legfőbb szerv ülésére már minden kérdésben véglegesen kialakított, kétséget kizáró állásponttal rendelkezzenek, hiszen az ülés lényege éppen az, hogy ott vitassák meg a felmerült kérdéseket és alakítsák ki véleményüket. A cél, hogy az ülésre kellő alapfelkészültséggel, tájékozottsággal érkezzenek, esetleges további releváns kérdéseiket meg tudják fogalmazni, segítve ezzel a döntéshozatalt. A napirendre vonatkozó írásos előterjesztéseket emiatt indokolt előzetesen a tagság részére megküldeni, akik csak így készülhetnek fel felelősségteljesen az ülésre és hozhatnak a napirendre kerülő kérdésekben megalapozott döntést. Azt azonban, hogy mely napirendi ponthoz nélkülözhetetlen írásbeli előterjesztés, mindig az adott kérdés tartalma határozza meg. Ez nem jelenti ugyanakkor, hogy csak a tag részére való postai vagy elektronikus megküldéssel tehetne eleget jogszabályi kötelezettségének a társaság. A törvényi követelményeknek való megfelelés úgyis biztosítható, ha a szükséges felkészülést az iratokba való betekintéssel teszi lehetővé. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogyha a tagok az ülésen nem tudnak megállapodni, lehetőségük van újabb ülésre halasztani az érintett kérdések eldöntését a további szükséges felkészülés érdekében. Önmagában tehát az, hogy az éves beszámoló megtárgyalásához és elfogadásához a tagok számára a meghívó kiküldésével együtt egyéb mellékletet a társaság nem csatolt részükre, nem ad alapot a beszámoló elfogadásáról döntő taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésére.

[32] A perbeli esetben az alperes taggyűlésének napirendjén a 2024. üzleti évre vonatkozó beszámoló elfogadásáról szóló döntéshozatal volt. A meghívóhoz – a felek által nem vitatottan – megküldésre került a társaság 2024. január 1. – december 31. közötti időszakra vonatkozó általános üzleti évet záró éves beszámoló tervezete, valamint az ahhoz tartozó kiegészítő melléklet. Megállapítható, a meghívó a perbeli esetben minden szükséges információt tartalmazott ahhoz, hogy a napirendi pont keretében történő döntéshozatallal kapcsolatban a tagok kialakíthassák álláspontjukat. A taggyűlésre való felkészülést a meghívóhoz csatolt mellékletek megfelelően szolgálták.

[33] Az, hogy a napirend a tag döntésének kialakításához megfelelő részletezettségű-e, az éves beszámoló esetében nem jelenti azt, hogy a beszámoló alapjául szolgáló valamennyi okiratot, így például a felperes által hivatkozott üzleti jelentést a meghívóhoz mellékelni kellett volna. A taggyűlési határozat felülvizsgálata iránti perben a bíróság nem vizsgálhatja a beszámoló tartalmi megfelelőségét, melyet adott esetben az üzleti jelentés

támaszthat alá. Az, hogy a beszámoló adatai a valóságnak megfelelnek-e, nem ennek a pernek a tárgya.

[34] Az Sztv. 154. § (12) bekezdése szerint az üzleti jelentés nem része az éves beszámolónak, azt a tag a társaság székhelyén megtekintheti, amit a szervezet köteles biztosítani.

[35] A jelen ügyben a meghívó tartalmából, annak mellékleteiből az éves beszámoló alapvető számai a felperes számára megismerhetők voltak, azok alapján a taggyűlésre a felkészülést megkezdhetette, álláspontját a napirendi pontok tekintetében kialakíthatta. Ezért az üzleti jelentés hiánya nem teszi a támadott határozatot a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésébe ütközővé.

[36] Megjegyzi az ítéltábla, a napirend kellő részletezettsége törvényi követelményeinek való megfelelését az sem érinti, nem változtatja meg, ha utóbb az elfogadott beszámoló adatai tévesnek bizonyulnak, illetve azt ki kell javítani. A taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti perben csak a taggyűlés összehívásának, a támadott határozat meghozatalának körülményei vizsgálhatók, a határozathozatalt követő események a határozat jogsértő voltának megítélésére nem hatnak ki.

[37] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a meghívóhoz csatolt okiratok tartalma alapján a tagok megkapták azokat a szükséges információkat, amik a beszámoló elfogadásához szükséges döntés meghozatalához elégségesek.

[38] A taggyűlés ezt meghaladó előkészítettségének, a beszámoló adatai helytállóságának vizsgálata pedig meghaladja a határozatok felülvizsgálata iránti per kereteit.

[39] A másodlagos fellebbezési kérelem elbírálása során az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. §, Pp. 80. §-ának és a 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 80. § (1) bekezdésének és 82. § (1) bekezdésének megsértésével határozta-e meg.

[40] Az elsőfokú bíróság által is helyesen hivatkozott Pp. 83. §-a szól a perköltségviselés általános szabályairól, melynek (1) bekezdése szerint a törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a peresztes fél téríti meg. Az előterjesztett kereseti kérelem és a bíróság által hozott határozat ismeretében dönthető el az, hogy a fél mennyiben tekinthető pernyertesnek az adott ügyben.

[41] A Pp. 84-93. §-a a főszabálytól való eltéréseket határozza meg, így a 86. § a szükségtelenül okozott perköltség vagy perköltségrész viseléséről rendelkezik.

[42] A felperes másodlagos fellebbezésében azzal érvelt, az alperes rosszhiszemű magatartásával, megsértett kommunikációjával adott okot a perre, így a költségek felmerülése saját felróható magatartásának következménye.

[43] A felperes a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt terjesztett elő keresetet, mert véleménye szerint nem állt elegendő adat rendelkezésre döntése meghozatalához. A bírói gyakorlat értelmében a Pp. 86. § (1) bekezdését, mint kivételes szabályt kiterjesztően nem lehet értelmezni és alkalmazni, valamint az alperes akkor nem ad okot a perre, ha semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől pedig mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita perindítás nélkül elintézhetővé váljék (BH2009. 143., BH2005. 27.). Azt, hogy az alperes mikor szolgáltatott okot a perre és mikor nem, az eset összes körülményének gondos mérlegelésével a bíróság hivatott megállapítani.

[44] Az alperes taggyűlésén döntött az éves beszámoló elfogadásáról, ennek hatályon kívül helyezésére csak a jelen per megindításával kerülhet sor. Ha a felperes a döntéssel nem ért egyet, úgy kizárólag a Ptk. 3:35. §-a áll rendelkezésére, vagyis pert kell indítania a társasággal szemben. A határozat meghozatala nem értékelhető rosszhiszemű magatartásnak, az, hogy a határozathoz vezető eljárás pedig megfelelő volt-e, a bírósági eljárás tárgya.

[45] Az elsőfokú bíróság a Kúria irányadó gyakorlatával összhangban állapította meg az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség összegét.

[46] Jelen ügyben az alperes a megbízási szerződés kivonatát az elsőfokú eljárás során csatolta, e szerint 2025. július 4-én jött létre a megbízási szerződés, amelynek eleget téve az alperes képviselőt a jogi képviselő a folyamatban lévő perben, valamint más hatóságok előtt ellátja, amelyért óránként 100 euró+áfa megbízási díj fizetésére vállalt kötelezettséget. A szerződéshez a jogi képviselő költségjegyzéket csatolt, ebben forintban határozta meg a jogi képvisellel felmerült költséget.

[47] Az alperes a Pp. 81. § (2) bekezdésének megfelelően okirattal igazolta a felszámított perköltség összegét. Ezen peradatok alapján az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül következtetett arra, hogy az adott ügyben az óradíj mértéke a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan nem ellentétes.

[48] A perköltség mérséklésével kapcsolatos indokolás tartalmára a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése irányadó. Amennyiben a bíróság az ügyvédi munkadíj mérsékléséről dönt, a mérséklés indokaira kiterjedően indokolnia kell a döntését (IM rendelet 4. §). A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensértékű döntése értelmében az indokolási kötelezettség azt jelenti, hogy a bíróságnak az adott ügy konkrét peradataival kell megindokolnia a mérséklést, melynek körében ki kell térnie arra, hogy az ügyvéd tényleges tevékenysége miatt aránytalan, illetve a kimunkált munkadíj miért nem arányos. Nincs helye konkrétumok nélküli általánosságoknak, mert az ellentétes a bíróság indokolási kötelezettségének előírásával és a tisztességes eljárás alapelveivel. Csak a kirívóan magas összegben, a kifejtett munkavégzés mértékével kirívóan arányban nem állóan megállapított ügyvédi munkadíj sértheti a társadalom értékítéletét.

[49] Az elsőfokú bíróság iratai alapján megállapítható, hogy az alperesi jogi képviselő a megbízási szerződésből eredő kötelezettségeinek eleget tett, a beadványok

megszerkesztése, benyújtása, az iratok megküldése, a tárgyalási jelenlét, az utazási költség mind olyan tevékenységek, amelyek a Kúria precedensképes döntése értelmében a perben perköltségként felszámíthatóak. A felek közötti megbízási szerződés szerint a jogi képviselő áfa fizetésére köteles, ezért a bíróság által megállapított perköltségszámítás ennek figyelembevételével történhet (IM rendelet 5. §). Erre tekintettel nincs jogszabályi lehetőség a perköltség összegének az áfa mértékével való csökkentésére.

[50] A kifejtettkre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[51] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított összegben határozta meg.

Szeged, 2026. április 2.

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Jobbágy Ildikó

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró